

Sygn. akt II K 117/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Pok

Protokolant Justyna Huzar

Przy udziale Prokuratora prokuratury Rejonowej w Częstochowie – Andrzeja Kuśmierskiego

po rozpoznaniu w dniach 28.08.2017r., 15.09.2017r., 25.09.2017r., 25.10.2017r

sprawy:

P. Z. (1), s. J. i B. zd. S., ur. (...) w C.;

D. K. (1), s. J. i B. zd. S., ur. (...) w S.;

D. W. (1), s. M. i B. zd. M., ur. (...) w C.

przy czym:

P. Z. (1) oskarżonego o to, że:

I. dniu 29 kwietnia 2017r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. (1) i D. W. (1) stosując przemoc w postaci zadawania ciosów pięściami oraz kopiąc po całym ciele dokonał pobicia V. R. i I. S. (1) – osób narodowości ukraińskiej z powodu ich przynależności narodowej oraz rasowej narażając ich w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, w wyniku którego to pobicia pokrzywdzony V. R. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, rany tłuczonej w okolicy czołowej, drobnego krwiaka przymózgowego w okolicy czołowej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww. pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, a pokrzywdzony I. S. (2) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z licznymi podbiegnięciami krwawymi i otarciami skóry, stłuczenia klatki piersiowej i brzucha z otarciami skóry pleców, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww. pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywiste łałego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego, a zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 17.10.2013r. sygn.. XVI K 722/13 za przestępstwo z art. 281 kk a karę tą odbywał w okresie od 6.10.2014r. godz. 22:00 do 6.10.2015r. godz. 22:00;

tj. o przestępstwo z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w tym samym miejscu i czasie znieważył słowami wulgarnymi grupę osób narodowości ukraińskiej V. R., I. S. (2) i D. I. z powodu ich przynależności narodowej przy czym czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywiste łałego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o przestępstwo z art. 257 kk przy zast. art. 57a kk

D. K. (1) oskarżonego o to, że:

III. w dniu 29 kwietnia 2017r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i D. W. (1) stosując przemoc w postaci zadawania ciosów pięściami oraz kopiąc po całym ciele dokonał pobicia V. R. i I. S. (1) – osób narodowości ukraińskiej z powodu ich przynależności narodowej oraz rasowej narażając ich w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, w wyniku którego to pobicia pokrzywdzony V. R. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, rany tłuczonej w okolicy czołowej, drobnego krwiaka przymózgowego w okolicy czołowej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, a pokrzywdzony I. S. (2) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z licznymi podbiegnięciami krwawymi i otarciami skóry, stłuczenia klatki piersiowej i brzucha z otarciami skóry pleców, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywiście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o przestępstwo z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk

IV. w tym samym miejscu i czasie znieważył słowami wulgarnymi grupę osób narodowości ukraińskiej V. R., I. S. (2) i D. I. z powodu ich przynależności narodowej przy czym czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywiście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o przestępstwo z art. 257 kk przy zast. art. 57a kk

D. W. (1) oskarżonego o to, że

V. w dniu 29 kwietnia 2017r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i D. K. (1) stosując przemoc w postaci zadawania ciosów pięściami oraz kopiąc po całym ciele dokonał pobicia V. R. i I. S. (1) – osób narodowości ukraińskiej z powodu ich przynależności narodowej oraz rasowej narażając ich w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, w wyniku którego to pobicia pokrzywdzony V. R. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, rany tłuczonej w okolicy czołowej, drobnego krwiaka przymózgowego w okolicy czołowej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, a pokrzywdzony I. S. (2) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z licznymi podbiegnięciami krwawymi i otarciami skóry, stłuczenia klatki piersiowej i brzucha z otarciami skóry pleców, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywiście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o przestępstwo z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk

VI. w tym samym miejscu i czasie znieważył słowami wulgarnymi grupę osób narodowości ukraińskiej V. R., I. S. (2) i D. I. z powodu ich przynależności narodowej przy czym czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywiście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o przestępstwo z art. 257 kk przy zast. art. 57a kk

Orzeka

1. uznaje oskarżonego P. Z. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, przy czym z jego opisu eliminuje stwierdzenie „rasowej”, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 119 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk i art. 57a par 1 kk wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. uznaje oskarżonego P. Z. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 257 kk i art. 57 a kk i za to na podstawie art. 257 kk w zw. z art. 57a par 1 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 par 1 kk orzeczone wobec P. Z. (1) kary łączy i wymierza karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności
4. uznaje oskarżonego D. K. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, przy czym z jego opisu eliminuje stwierdzenie „rasowej”, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk i za to na podstawie art. 119 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk i art. 57a par 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
5. uznaje oskarżonego D. K. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 257 kk i art. 57 a kk i za to na podstawie art. 257 kk w zw. z art. 57a par 1 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
6. na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 par 1 kk orzeczone wobec D. K. (1) kary łączy i wymierza karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności
7. uznaje oskarżonego D. W. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, przy czym z jego opisu eliminuje stwierdzenie „rasowej”, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk i za to na podstawie art. 119 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk i art. 57a par 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
8. uznaje oskarżonego D. W. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 257 kk i art. 57 a kk i za to na podstawie art. 257 kk w zw. z art. 57a par 1 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
9. na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 par 1 kk orzeczone wobec D. W. (1) kary łączy i wymierza karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności
10. na podstawie art. 57a par 2 kk orzeka wobec każdego z oskarżonych na rzecz każdego z pokrzywdzonych tj. V. R., I. S. (2) i D. I. nawiązki w wysokości po 100 złotych każda;
11. na podstawie art. 63 par 1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie: P. Z. (1) od dnia 30.04.2017r. godz. 10.35 do dnia 25.10.2017r, D. K. (1) od dnia 30.04.2017r. godz. 10.35 do dnia 25.10.2017r. D. W. (1) od dnia 30.04.2017r. godz. 10.35 do dnia 14.06.2017r godz. 10.35, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równą się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;
12. na podstawie art. 29 ustawy o adwokaturze w związku z par 17 ust 1 pkt 2 i ust 2 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów G. G. i A. P. kwotę po 1549,80 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści dziewięć złotych i osiemdziesiąt groszy) w tym naliczony podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w toku postępowania przygotowawczego i przed sądem;
13. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłaty w wysokości: od P. Z. (1) 180 złotych, a od D. K. (1) i D. W. (1) w wysokości po 120 złotych oraz obciąża każdego z nich wydatkami w sprawie P. Z. (1) i D. K. (1) w wysokości po 400 złotych, a D. W. (1) w wysokości 200 złotych, a na podstawie art. 624 par 1 kpk w pozostałej części zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 117/17

W trybie art. 422 par 2 kpk uzasadnienie dotyczy orzeczenia o karze wobec oskarżonych P. Z. (1), D. K. (1), D. W. (1)

UZASADNIENIE

P. Z. (1) został uznany za winnego tego, że dnia 29 kwietnia 2017r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. (1) i D. W. (1) stosując przemoc w postaci zadawania ciosów pięściami oraz kopiąc po całym ciele dokonał pobicia V. R. i I. S. (1) – osób narodowości ukraińskiej z powodu ich przynależności narodowej narażając ich w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, w wyniku którego to pobicia pokrzywdzony V. R. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, rany tłuczonej w okolicy czołowej, drobnego krwiaka przymózgowego w okolicy czołowej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww. pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, a pokrzywdzony I. S. (2) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z licznymi podbiegnięciami krwawymi i otarciami skóry, stłuczenia klatki piersiowej i brzucha z otarciami skóry pleców, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww. pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego, a zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 17.10.2013r. sygn.. XVI K 722/13 za przestępstwo z art. 281 kk a karę tą odbywał w okresie od 6.10.2014r. godz. 22:00 do 6.10.2015r. godz. 22:00;tj. o przestępstwo z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 119 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk i art. 57a par 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; oraz tego, że w tym samym miejscu i czasie znieważył słowami wulgarnymi grupę osób narodowości ukraińskiej V. R., I. S. (2) i D. I. z powodu ich przynależności narodowej przy czym czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego tj. o przestępstwo z art. 257 kk przy zast. art. 57a kk i za to na podstawie art. 257 kk w zw. z art. 57a par 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 par 1 kk wymierzył karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności .

D. K. (1) został uznany za winnego tego, że: dnia 29 kwietnia 2017r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i D. W. (1) stosując przemoc w postaci zadawania ciosów pięściami oraz kopiąc po całym ciele dokonał pobicia V. R. i I. S. (1) – osób narodowości ukraińskiej z powodu ich przynależności narodowej narażając ich w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, w wyniku którego to pobicia pokrzywdzony V. R. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, rany tłuczonej w okolicy czołowej, drobnego krwiaka przymózgowego w okolicy czołowej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww. pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, a pokrzywdzony I. S. (2) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z licznymi podbiegnięciami krwawymi i otarciami skóry, stłuczenia klatki piersiowej i brzucha z otarciami skóry pleców, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww. pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego tj. o przestępstwo z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk i za to na podstawie art. 119 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk i art. 57a par 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; oraz za winnego tego, że w tym samym miejscu i czasie znieważył słowami wulgarnymi grupę osób narodowości ukraińskiej V. R., I. S. (2) i D. I. z powodu ich przynależności narodowej przy czym czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego tj. o przestępstwo z art. 257 kk przy zast. art. 57a kk i za to na podstawie art. 257 kk w zw. z art. 57a par 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i orzekł kare łączna 6 miesięcy pozbawienia wolności.

D. W. (1) został uznany za winnego tego, że w dniu 29 kwietnia 2017r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i D. K. (1) stosując przemoc w postaci zadawania ciosów pięściami oraz kopiąc po całym ciele dokonał pobicia V. R. i I. S. (1) – osób narodowości ukraińskiej z powodu ich przynależności narodowej narażając ich w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, w wyniku którego to pobicia pokrzywdzony V. R. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, rany tłuczonej w okolicy czołowej, drobnego krwiaka przymózgowego w okolicy czołowej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności

narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, a pokrzywdzony I. S. (2) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z licznymi podbiegnięciami krwawymi i otarciami skóry, stłuczenia klatki piersiowej i brzucha z otarciami skóry pleców, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego tj. o przestępstwo z art. 119 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 57a kk i za to na podstawie art. 119 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk i art. 57a par 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; oraz za winnego tego, że w tym samym miejscu i czasie znieważył słowami wulgarnymi grupę osób narodowości ukraińskiej V. R., I. S. (2) i D. I. z powodu ich przynależności narodowej przy czym czynu dopuścił się działając publicznie i z oczywście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego tj. o przestępstwo z art. 257 kk przy zast. art. 57a kk i za to na podstawie art. 257 kk w zw. z art. 57a par 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; oraz karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

P. Z. (1) - nie ma zawodu, pracował dorywczo, z dochodem ok 1500 zł miesięcznie, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu (dowód: wyjaśnienia k. 400). Jak wynika z wywiadu środowiskowego sporadycznie pracował utrzymując się z prac dorywczych. Ma złe relacje z rodziną, w szczególności z ojczymem, nie ma stałego miejsca zamieszkania, od wielu lat narusza zasady współżycia społecznego, uchylał się od dozorów i obowiązków wynikających m.in. z kary ograniczenia wolności. W przeszłości był uzależniony od alkoholu. (dowód: wywiad środowiskowy k. 362). P. Z. (1) był wielokrotnie karany – za czyny z art. 278 par 1 kk, 279 par 1 kk, 281, art. 280 par 1 kk (dowód: dane o karalności k. 208-209).

D. K. (1) – nie ma zawodu, pracował dorywczo z dochodem ok. 2000 zł miesięcznie, pobierał zasiłek z (...) 750 zł, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu (wyjaśnienia k. 400), . Jak wynika z wywiadu środowiskowego pochodzi z pełnej choć patologicznej rodziny, matka miała ograniczone prawa rodzicielskie, ojciec był pozbawiony praw rodzicielskich, z powodu konfliktów z ojcem opuścił dom rodzinny. Ma wykształcenie gimnazjalne, uczył się w szkole zawodowej i w liceum dla dorosłych. Nigdy nie pozostawał bez pracy – pracował dorywczo, na umowy tzw. śmieciowe, w ostatnim czasie pracował w firmie przy układaniu bruku, nie nadużywał alkoholu, środków psychotropowych ani odurzających. W ocenie kuratora oskarżony pomimo braku wsparcia w rodzinie prowadził normalne życie, pracował, nie utrzymywał kontaktów z osobami z marginesu społecznego, kontynuował edukację, zrobił prawo jazdy, w ocenie kuratora jego dalsza prognoza resocjalizacyjna była pozytywna. (dowód: wywiad środowiskowy k. 382). D. K. (1) był karany dwukrotnie za czyn z art. 158 par 1 kk, 190 par 1 kk (dowód: dane o karalności k. 221).

D. W. (1) nie ma zawodu, pracował dorywczo z dochodem ok 1600 zł miesięcznie, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu (wyjaśnienia k. 400). Jak wynika z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego jego ojciec nie żyje, oskarżony zamieszkuje z matka, siostrą jej partnerem i czwórką ich dzieci w dwupokojowym mieszkaniu w kamienicy. Ukończył szkołę podstawową, sprawiał kłopoty wychowawcze, przebywał w placówce opiekuńczo –wychowawczej. Dotychczas pracował w Centrum (...) i w zakładzie oczyszczania miasta, obecnie poszukuje pracy, nie nadużywa alkoholu, nie zażywa narkotyków, wobec domowników nigdy nie okazywał agresji, nie ma uprzedzeń do osób innej narodowości. (dowód – wywiad kuratora k. 358-361). D. W. (1) był karany raz za czyn z art. 278 par 1 kk . (dane o karalności k. 212)

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności wskazane w art. 53 kk, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynów oraz biorąc pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze, które ma osiągnąć wobec skazanych, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponadto zastosował regulacje z art. 57a kk.

Przechodząc szczegółowo do oceny poszczególnych elementów to przede wszystkim należy stwierdzić, że stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym jest bardzo wysoki – głównie z uwagi na rodzaj i charakter naruszonego dobra. Należą one do grupy przestępstw przeciwko ludzkości, przeciwko porządkowi publicznemu a

jednocześnie swoim działaniem oskarżeni dokonali zamachu na najwyższe dobro jakim jest zdrowie człowieka – i powstały z uwagi na ich działanie konkretne negatywne skutki dla zdrowia pokrzywdzonych. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę, że działanie oskarżonych nie było gruntownie zaplanowane i przemyślane. Powstało w wyniku zamiaru nagłego. Było to działanie ad hoc, które musi być inaczej oceniane i karane niż działanie uprzednio zaplanowane i zorganizowane, poprzedzone głęboką analizą. Sąd miał na uwadze także okoliczności popełnienia czynów. Jeżeli chodzi o publiczne znieważenie grupy osób to w istocie znamiona przepisu zostały wyczerpane, należy mieć na uwadze, że do zdarzenia doszło w godzinach wieczornych, w miejscu publicznym, choć nie tak bardzo uczęszczanym i faktycznie wznoszone okrzyki znieważania grupy osób nie były słyszane, poza pokrzywdzonymi, przez jakiś szczególnie szeroki krąg osób, zdarzenie miało charakter dynamiczny i krótkotrwały a słowa które padały należy określić jako proste i ordynarne. Pojawienie się postronnej osoby spowodowało, że uczestnicy zajścia rozeszli się – a zatem ma to wpływ także na ocenę stopnia złej woli i nastawienia do pokrzywdzonych.

Oskarżeni przyznali się do dokonania pobicia pokrzywdzonych natomiast w pozostałym zakresie nie przyznali się do ich popełnienia. Jest to uprawnienie oskarżonych, z którego nie można wywodzić niekorzystnych dla nich skutków. Jednocześnie oskarżeni wyrazili skruchę i chęć przeproszenia pokrzywdzonych.

Sąd wziął także pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonych i uprzedni sposób życia - szczegółowo opisane wyżej. Oskarżeni wchodzili już w konflikt z prawem, byli już karani a ich sposób życia należy ocenić negatywnie. Oskarżeni Z. i W. nie podejmowali stałego zatrudnienia, wielokrotnie łamali normy społeczne. Jedynie D. K. (1) pracuje i uczy się, stara się żyć w zgodzie z powszechnie akceptowanymi normami społecznymi – okoliczność ta rzutowała na wymiar kary, który jest jednak taki sam jak w stosunku do D. W. z tego względu, że D. K. był już karany za przestępstwo przeciwko zdrowi i życiu z art. 158 par 1 kk. W stosunku do P. Z. Sąd wymierzył karę surowszą bowiem czyn pierwszy został przez niego popełniony w warunkach recydywy z art. 64 par 1 kk.

Wyważenie wszystkich wskazanych wyżej okoliczności uzasadniło wymierzenie wyżej opisanych kar pozbawienia wolności.

Kary pozbawienia wolności zostały orzeczone bez warunkowego ich zawieszenia – w ocenie Sądu fakt, iż kary te wykonywane są jako kary bezwzględne, zapobiegnie poczuciu bezkarności u oskarżonych i będzie wystarczającym i jednoznacznym sygnałem dla społeczeństwa, że zachowania zaprezentowane przez oskarżonych nie są akceptowane i podlegają surowej ocenie i represji. Tak orzeczona kara spełni swoje cele w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej. Uwzględnia ona także duży stopień winy oskarżonych i przekona ich, że wchodzenie w konflikt z prawem jest nieopłacalne, a represja w postaci bezwzględnej kary pozbawienia wolności nieuchronna.

Ponadto na podstawie art. 57a par 2 kk Sąd orzekł wobec każdego z oskarżonych na rzecz każdego z pokrzywdzonych tj. V. R., I. S. (2) i D. I. nawiązki w wysokości po 100 złotych każda, na podstawie art. 63 par 1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania.

W przypadku występków chuligańskich jest to obligatoryjny element orzeczenia. W ocenie Sądu wysokość nawiązek jest adekwatna do okoliczności czynów, działania oskarżonych i stopnia pokrzywdzenia poszkodowanych.

Na podstawie art. 29 ustawy o adwokaturze w związku z par 17 ust 1 pkt 2 i ust 2 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów G. G. i A. P. kwoty po 1549,80 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w toku postępowania przygotowawczego i przed sądem.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 2 ust 1 pkt 2 i ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłaty w wysokości: od P. Z. (1) 180 złotych, a od D. K. (1) i D. W. (1) w wysokości po 120 złotych oraz obciąża każdego z nich wydatkami w sprawie P. Z. (1) i D. K. (1) w wysokości po 400 złotych, a D. W. (1) w wysokości 200 złotych, a na podstawie art. 624 par 1 kpk w pozostałej części zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa. Sąd uznał,

że obciążenie oskarżonych w całości wydatkami postępowania było dla nich zbyt uciążliwe – oskarżeni utrzymują się z prac dorywczych, P. Z. i D, K. przebywali przez kilka miesięcy w areszcie śledczym, gdzie nie byli zatrudnieni.